

našel. In če te ne bom jaz, te bo kaznovala pravica. Nesramnež si bil od nekdaj, da si pa tak, si ne bi nikoli mislil. Fej te bodi! . . . »

»Kako se pa razburjaš! Ali nisem dober človek?« je Koro zmagoslavno razprostrl roke v objem. Sandi pa se je studoma obrnil od njega . . .

Inženir Kralj se je zelo čudil Sandijevi prošnji. Ker pa ta ni odnehal, je zmignil z rameni in mu ugodil. Na koncu ga je pa le vprašal, zakaj da se odpoveduje dobremu mestu. Sandi je pogledal v strop in rekel,

da je Koru še iz prejšnjih časov nekaj dolžan.

Sandi je torej zamenjal kuhalnico in svoj voziček, s katerim je hodil nakupovat, s krampom in lopato; kuhinjo s cesto. Koru je čisto na kratko sporočil, da naj nastopi mesto v kuhinji.

Kuhar Belinc se je srdito namrgodil, ko je zagledal oblastnega Kora pri piskrih. Takoj mu je bil zopern. Rekel pa ni nič, ker se je fant potrudil, da mu ugodí v vsem in si pridobi njegovo naklonjenost . . .

(Dalje prihodnjič)

Kako rastlinam srce bije

Indski učenjak J. Chunder Bose, ki je proučeval samo rastlinstvo, je dočkal, da ima sleherna rastlina srce, utripajoče kakor pri človeku ali živali. Pri svojih poskusih je rabil električno iglo: drobno žico od platine, po kateri teče slabotna električna struja in ki je spojena s prav občutljivim galvanometrom. Kadarkoli deluje na to žico kakšen si bodi pritisk, nastane sprememba v toku; to pa galvanometer takoj zazabeleži.

Ako zabodeš platinsko žico rastlini v steblo, zapaziš na galvanometru pravilno nihanje, ki se ujema z utripanjem rastlinskega srca.

Če je rastlina dolgo v temi alj brez

vode, utripanje njeneža srca čedalje boli nojema in se po predolgem poskusu nazadnje celo ustavi. Nasprotno pa se utripanje poživí in pospeši, kadar v bližini rastline zasveti močna luč ali električna iskra. Vse to kaže, da utegnejo biti rastline dovzetne za krepko »razburjenje«.

Kakor pri človeku srce privlači ter odbija kri in jo požania po vsem telesu, tako so utrpi rastlinskega srca krčivte določenih celic, ki povzročajo, da se sok dviga iz korenin proti listom in cvetom.

Rastlinam bi bilo treba skoro le še govorice, pa bi postale popolna živa bitja.

A. D.

Zvončkarji se uče stenografije

Velika noč se bliža. Zopet bodo počitnice, torej časa dovolj, da ponovite, kar smo se dozdej naučili stenografirati v »Zvončku«. Dober stenograf bo le tisti, ki mnogo piše in ponavlja, ker le na ta način ostane v glavi, kar smo se učili, sicer se rado marsikaj pozabi.

Da si utrdite dosedanja pravila, pišite naslednji narek:

Vaja. Ime mi je Ada. Sem Slovan. Srb je Slovan. Ne da bi vedel kaj bi, sem delal nalogo. Pa pridem domov in padem. Ali ni menjal denarja? Perje je bilo lepo belo. Ker imam mnogo dela, ne morem od

doma. Ali se njegov ded danes ne pelje? Nas ni bilo doma. Ima lep bas. Rad se dere. Koliko vas je bilo doma? Kje sva bila danes, kam sva se peljala? Koliko denarja je treba? Ali se nisi jokal? Ne begaj nas. Jagode so lepe in debele. Danes nisem potrebna pri vas. Jokajo se.

Ko ste, dragi Zvončkarji, to spisali, primerjajte svoj stenogram s temle, ki je v »Zvončku«. Potem pa, če ste pravilno stenografirali, večkrat prečitajte stenogram.

Zdaj pazljivo prečitajte stenogram B, prepišite ga v navadno pisavo in pošljite prepis uredništvu »Zvončka«.